KARDAŞ

SOSYALİST DERGİ 1970 SAYI. 13

LENİN 100 YAŞINDA

LENİN ve ENTERNASYONALİSM

Proleterya Enternasyonalizmi Leninist gücün ana kaynaklarındandır. Işçi sınıfının zaferini garantileyen ve çağımızda ihtilâlci ruhu yaşatan enternasyonalizmdir. Lenin :"Kapital enternasyonal bir güçtür. Onu yenmek için enternasyonal işçi birliği, enternasyonal işçi dayanışması şarttır." demişti. (Toplu eserleri. Ingilizce. Cilt30. Sayfa 293)

Lenin milliyetçi nihilizme karşı çıkmıştır fakat ayni zamanda ihtilalcilere daima ulusal çıkarları gözönünde tutmalarını ve tüm ulusların eşitligi prensibine sadık kalmalarını, bağımsız ve muhtar olarak gelişme haklarına sahip çıkmalarını sağlık vermiştir.

Sosyalizmin kurulması için savaşmak, halkların çıkarlarını savunmak demektir. Yalnız büyük devletlerin proletaryasının değil fakat ufak ülkelerin işçi sınıflarının da gözden kaçırmamaları gereken nokta, ulusal hak ve çıkarları için savaşırken, küçük burjuva milliyetçiliğine kaymamaya dikkat etmektir. Çünkü milliyetçilik, bölücü ve parçalayıcı taktikleriyle, devrimci hareketin en büyük düşmanıdır. Her ırktan ve her dilden tüm ulusların proletaryalarının birleşmesine engel olmıya çalışacak güç "küçük burjuva milliyetçiliğidir".

"Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" çağrısını bundan yarım yüzyıl önce Lenin, sömürge ve bağımlı devletlere de seslenerek :"Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz." şekline sokmuştu. Şimdi Marks ve Lenin' in fikirlerine bağlı kalarak Proletarya enternasyonalizminin en gelişmiş anlamda ki sloganı şöyle olmalıdır : "Sosyalist ülkelerin halkları, dünya proleterleri, kapitalist ülkelerin demokratik güçleri, yeni özgürlüğüne kavuşmuş ülkelerin halkları ve ezilen halklar barış, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için Emperyalizme karşı verilen savaşta birleşin."

Leninizmin düşmanları, Lenini ve fikirlerini enternasyonal önemi olmıyan sadece Rusyaya has bir fenomen olarak tanımlamaktadırlar. Bu düşmanların bir kısmı Ekim ihtilâlinin izlediği yolun, ekonomik yönden geri kalmış memleketlerin izliyebileceği bir yol olduğunu ve Leninizmin ancak geri kalmışlığın şartları içinde uygulanabileceğini söylemektedirler.

Leninizme karşı çıkan bir başka gurupda Sovyetlerin kalkınma için izledikleri yolun tamamen Avrupaya öz olduğunu, Asya, Afrika ve Latin Amerikada tutunamıyacağını iddia etmektedirler.

Leninizm hakkında ki bu görüşler tamamen yanlıştır. Leninizm ne sadece Rusyaya ve ne de sadece Avrupaya has bir fenomendir. Kapitalizmin emperyalist aşamaya girdiği bir devrede, Marksizmin devamı olarak doğan Leninizm bütün dünyanin kalkınması için gerekli tek aydınlık yoldur.

Leninizm neden sadece Rusyaya veya Avrupaya has bir fenomen değildir ?

I) 20' ci yüzyılın başında bir çok tarihi nedenlerden ötürü, Rusya dünya emperyalizminin temel karşıtlarının mihrak noktasıydı. Ekim ihtilâli, modern dünya ihtilâl hareketinin başlangıç noktası olmuştur. Ekim ihtilali bütün ülkelerin ihtilalci hareketinin gelişmesine yol açtı ve bu hareketleri etkiledi.

2) Ihtilâlin arifesinde Rusya çok çeşitli sosyo-ekonomik bir yapıya sahipti. Bir kısım bölgelerde geniş kapitalist endüstri merkezleri ve gelişmis işçi sınıfı vardı. Bir kısım bölgeler yarı-feodal bir sistem içindeydi. Orta Asyada ise sömürgeci, yarı-sömürgeci bir sistem hakimdi. Ve Uzak Dogu bölgeleri ise korkunç ilkel bir gerilik içindeydi. Çeşitli uluslardan kurulu, çok değişik sosyo-ekonomik yapıya sahip olan Rusya değişik ülkelerde var olan değişik şartları bünyesinde barındırıyordu.

3) Rusyanın Batının ileri Kapitalist devletleriyle, Doğunun bağımlı devletleri arasında bulunması nedeniyle, Rus emekçi sınıfı Batı Avrupa ihtilalci işçi hareketiyle, sömürge memleketlerin ulusal kurtuluş hareketleri arasında bir köprü kurabildi.

Leninizm yalnız Rusların değil fakat dünya çapında emekci ve ulusal kurtuluş , anti-sömürgeci hareketlerin tecrübeleriyle gelişmiştir. Lenin uzun yıllar Isviçre, Ingiltere, Almanya, Fransa, Polonya, Finlandiya ve başka memleketlerde yaşamıştır. Batı sosyalistleriyle, kapitalist dünyanın işçi sınıfıyle çok sıkı ilişkiler kurmuştu. Ayni zamanda doğudaki halkların anti-sömürgeci savasını çok yakından izlemekteydi.

4) Leninizm bir temele dayanmıyan, gelişi güzel ortaya atılmış bir teori değildir. Marksizmin sağlam temellleri üzerine kurulmuştur ve Marksizmin devamıdır. Marks ve Engels tarafından işlenmiş enternasyonal işçi hareketi nin tek bir teori ve taktiği yoktur ki Leninizm tarafından geliştirilmiş olmasın.

Leninizm çağımızın Marksizmidir.

Enternasyonalizme lafla bağlı kalmak fakat eylemde "burjuva milliyetçiliği" sürdürmek yalnız sosyal-demokrat partilere değil, dikkat

edilmezse sosyalist ve komünist partilere de musallat olabilecek bir illettir.

Işçi sınıfının kapitalizme karşı verdiği savaş, enternasyonal kapitalizme karşı verilen enternasyonal bir savaştır ve bu da proletarya enternasyonalizminin özünü teşkil eder.

Sosyalizmin zaferinden ve işçi sınıfının yönetimi ele geçirmesinden sonra enternasyonalizm prensibi, sosyalist memleketler için büsbütün önem kazanmaktadır. Zira işçi sınıfının yönetimi ele geçirmesiyle sınıf kavgası sona ermemekte, şekil değiştirmektedir, Ve bu yeni şekil daha da amansız bir kavga doğurabilir.

Hele bir memlekette sosyalizm iktidara barış yoluyla geldiyse ve burjuvazi ordu gücü ile sosyalist güçleri ezmeye kalkmadan teslim olduysa, o memlekette sınıf mücadelesi şiddetle devam eder. Rus ihtilalinde 2 milyon burjuva Avrupa ve Amerikaya dağılmışlardı. Fakat Macaristanda ve Çekoslovakyada durum böyle değildir. Burjuvazinin içerde kaldığı sosyalist memleketlerde, burjuvazi her an enternasyonal kapitalizmin ve emperyalizmin yardımı ile eski günleri geri getirmeye çalışacaktır. Çekoslovak olayları buna en güzel örneği vermiştir. Bu nedenledir ki proletarya enternasyonalizmi prensibi sosyalist ihtilâlin ayrılmaz bir parçasıdır.

****

LENİN'İ ANMA TÖRENLERİ

Bütün dünyada olduğu gibi Ingilterede de Lenin' in 100' cü yıldönümü, büyük şehirlerde yapılan merasimler, açılan sergiler ve gösterilen filmlerle, heyecanla kutlanmıştır.

Manchester' de büyük bir kalabalık önünde konuşan Sovyet Bilimler Akademisinden Dr. Jan Peive özetle şunları söylemiştir :

"Leninizm, işçi sınıfının yalnız geçmişi değil bugünü ve geleceğidir. Yeni bir toplum kurmak için savaş verenlerin ilham kaynağı Leninizmdir. Işçi sınıfının ihtilalci savaşının ve ulusal kurtuluş hareketlerinin özü Leninizme bağlıdır.

Işçi sınıfının gerçek partilerinin ideolojik ve örgütsel çalışmaları Leninizme dayanır. Bugün Avrupa, Asya ve Latin Amerika' da 14 memlekette sosyalist sistem hakimdir. Bu memleketlerin nufusu, dünya nufusunun üçte birinden fazlasını teşkil etmektedir.

Dünya tarihinde hiç bir isim, dünyadaki sosyal gelişmenin ilerici hamleleriyle Lenin' in ismi kadar yakından ilişkili değildir.

Çarlık Rusyası Avrupanın ileri kapitalist devletlerinden 50-100 yil gerideydi. Bugün Sovyetler endüstriyel verim bakımından Avrupada birinci ve dünyada ikinci gelmektedirler.

Lenin' in 100' cü yıldönümünü kutladığımız bu yıl, 1913' e nispetle endüstriyel verim 90 kat artmıştır."

Londra' da "University College" konferans salonunda Cambridge Universitesi iktisat profesörlerinden Dr. Maurice Dobb, Leninden "Dünya tarihini değiştiren adam" diye bahsetmiştir.

"Lenin' in, Emperyalizmi, kapitalist sistemden daha yüksek bir sosyal ve ekonomik sisteme geçmeden önce en son aşama olarak açıklıyan görüşleri bu'yük bir öngörünün ifadesidir.

'Mevcut devletin, sınıf karakteri dolayısıyle, gerçek bir sosyal ihtilâli yürütemiyecegini açıklamıştı. Sadece üst kademede bir kaç bakan ve memur değişmesiyle başarı sağlanamazdı.

'Mevcut mekanizma ve onun baskı organları yıkılmalı, kitleyi temsil edenyeni demokratik organlar yaratılmalı ve yönetim onlara bırakılmalıydı.

"Ilk defa halkın büyük bir çoğunluğunun aktif olarak yönetime katılmasını sağlıyan yeni organların gerçekleştiğini Lenin Sovyetlerde gerceklestigini görebilmistir."

Ingilterenin bu'yük şehirlerinde ki Halk kitaplıkları, Belediye kitaplıklarının hemen hepsinde Lenin sergileri açılmıştır.

Ingiliz "National Film Theatre" Lenin filmleri mevsimini Eisenstein' in "Ekim" filmiyle açmıştır. Bu arada "Lenin Ekim ayında", "Üç Lenin şarkısı", "Lenin 1918"de", "6 Haziran1918" filmleride gösterilmiştir.

Londra' nın Unity tiyatrosunda oynananBolşevik piyesi muazzam başarı kazanmıştır.

Plymouth şehrinde "Belediye kitaplığında" "Soviet weekly" dergisinin yayın müdürü Nikolai Efimov Lenin' in 100' cü yıldönümünü anan bir konferans vermiş ve ayni gün kitaplıkta Lenin' in resimleriyle ve kitaplarla bir sergi açılmış ve filmler gösterilmiştir.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu :

Federasyonumuz 22.4.1970' den 29.4.1970 gününe kadar ki süreyi LENIN' i ANMA HAFTASI ilân etmiştir.

22.4,1970 çarşamba günü saat 16.00 dan itibaren ATTF genel merkezinde Lenin ve ailesiyle ilgili resimler, kitaplar ve 100 yıl için basılmış rozetler sergilenecektir.

25.4.1970 cumaertesi günü saat 18.00 de Lenin' in üzerine konuşmalar yapılacaktır. Leninle ilgili sergilenen şeyler bir hafta süreyle her gün saat 15.00 den itibaren herkese açık olacaktır.

LENİN ve ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ

Sömürülen halkların Ulusal Kurtuluş Hareketi, zamanımızda yer alan en büyük değişikliktir. Kısa bir süre öncesine kadar Batı Avrupanın büyük devletleri tüm Afrika ve Asya kıtalarını aralarında bölüşmüşlerdi. Zor gücü ile Afrika ve Asya halklarını yönettiler, kendi inanç, gelenek ve kanunlarını onlara kabul ettirdiler. Yerli halkların emegini kendi çıkarları için sömürdüler.

Bir vakitler yıkılmaz gibi görünen bu sömürgecilik şimdi çöküntüler içindedir. Gene de Portekizin Afrika sömürgelerinde ve beyaz Güney Afrika Cumhuriyetinde özel tip bir sömürgecilik milyonlara cehennem hayati yaşatmaktadır.

Diğer taraftan Emperyalizm eski sömürgeleri ekonomik pençesi altında tutmayı başarabilmektedir. Uzun yıllar yabancı yönetiminde yaşamış olmak ve kaynaklarının insafsızca yitirilmiş olması genç devletleri muazzam problemlerle karşı karşiya bırakmaktadır.

Sömürgeciliğin bir zamanlar egemen olduğu memleketlerde ardında bıraktiği harabeleri temizlemek zaman alacak ve zorlu bir iştir. Fakat Emperyalizmi çökertme yolunda verilecek savaşların ilki Ulusal Kurtuluş Savaşı kazanılmış demektir.

Lenin hayatı ve eserleriyle Ulusal Kurtuluş hareketine büyük katkılarda bulunmuştur. Lenin, daima ulusların haklarını, eşitliğini ve bağımsızlığını savunmuştur. Batı Avrupada ki işçi sınıfı liderlerinin, memleketlerinin sömürgesi olan halkların ulusal kurtuluş hareketini desteklememelerini şiddetle kınamıştır: "Sömüren memleketin işçi sınıfından olup, sömürülenin bağımsızlığa kavuşmasını desleklemeyen kimsenin sosyalist bir politika izlemesine imkân yoktur."

Sömürülen milletler için dönüm noktasi 1917 Ekim Büyük Sosyalist Ihtilali olmuştur. Ihtilal Çarlık Rusyasının baskısında ezilen, Rus olmıyan halkları zincirden kurtardı ve Sosyalizmin ve Rus işçi sınıfının yardımıyle 18' ci yüzyıldan 20' ci yüzyıla atladılar. Ve onların kurtuluşu, dünyada sömürülen halklara kurtuluş kapılarını açtı.

Ikinci dünya savaşından bu yana, sömürülen halkların Ulusal Kurtuluş Savaşlarında yalnız Sovyetler değil fakat Avrupa, Asya ve Küba' da ki Marksist-Leninist devletlerde yardımcı olmaktadırlar. Sosyalist ülkeler sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verilen bu savaşta, hazır ihtilâl "ithal etmemekte, kurtuluşu için savaşmaya hazır olan halklara en güçlü şekilde destek olmaktadırlar.

Leninin Marksist teoriye en önemli katkılarından biri, ileri kapitalist memleketlerde ki işçi ihtilalleriyle, sömürülen halkların ulusal kurtuluş hareketlerini birbiriyle kaynaştırıp, muazzam bir "anti-emperyalist" ihtilâl şekline sokmuş olmadır.

Leni' in dehası ayni zamanda, kapitalizm öncesi devreyi yaşıyan halkların, insanlığı alçaltan ve sömüren kapitalist aşamadan geçmeden, sosyalizmi kurabileceğini görmüştür. "3' cü dünya" nın halkları kapitalist aşama devresini atlayarak, sosyalizmi kurmaya başlıyabilmektedirler. Bu nedenledir ki Lenin, Afrika, Asya, Orta ve Güney Amerika halklarının yol göstericisidir. Hatırası büyük bir bağlılıkla ve sevgiyle anılmaktadır.

****

ÇIĞ.

Bir çığ geliyor,
çığ !..
Ezilecek ona karşı çıkanlar.
Napalm, hidrojen, atom,
durduramaz bu çığı,
durduramaz !..
Ve öylesine büyüyor
büyüyor ki !...
Bir uçtan öbür uçadek,
titretiyor dağı taşı.
Tabiğat da onunla birlik,
kuşlar kanatlariyle süslemiş bu çığı,
itiyor rüzgâr arkasından,
benzin değil motorlarını çalıştıran,
Halkın teri
Halkın !..
Katılanlar hür
ve ölümsüz.

Turap EROĞLU
Nieder Modau.

KARDAŞ. Aylık Dergi.

Sahibi ve sorumlu müdürü :
Selma ASHWORTH.
Idare yeri :
"Briar Gap", Loseberry Road, Claygate, Surrey.
Basıldığı adres :
"SEMICOLON" (TU) England.

Batı Berlin Temsilcisi :
Mugaffer ERDOĞAN.
1. Berlin 10. Olbersstrasse 4. Batı Almanya.
Abone şartları : Yıllık 10 şiling'dir.
5 D.M.
15 T.L.

Gerçeğin Rüyası

Ilyuşinle bir saat üç çeyrek Berlin Moskova arası,
pilotta kadinsa eğer, başka oluyor havalanması.
Berlin Moskovadan iki saat geri
veya Moskova Berlinden iki saat ileri.
Şu Moskovalılar talihli insanlar
dünyaya en yukardan bakanlar çünkü onlar.
Onlar duymuyorlarsada eğer,
Moskovayla Vaşington arasındaki kırmızı telefonun sesini,
görünce iftihar ediyorlar dünyanın en yüksek televizyon kulesini.
Yine onlar biliyorlar kizılın rusçada güzel olduğunu
ve kizıl meydan adinin üç asır önce konuduğunu .
Kızil meydan dedikleri asfalt değil, beton değil, parke taşı
oradan yükseliyor göklere Leninin
(öğrenin, öğrenin, öğrenin) diyen başı.
Beri yanda mağaza Gum, karşı tarafta Kremlin
Kremlin duvarının dişında, yatıyor Lenin
Cam bir muhafazanın içinde, üstünde kahverengi elbisesi,
gözleri kapalı ise de, gülümsüyor çehresi.
Günde üçbin kişi ziyaret ediyorsada Lenini.
öpmüyorlar camide olduğu gibi, kilisede sakalının telini.
Bir yanda Kremlin, kızil meydan, basilic kilisesi
metrosu, astronot müzesi, Maksim Gorki caddesi
ve meşhur Novodevicya mezarlığı diğer yanda.
Birçok şairle birlikte bizim Nâzım da yatar orda.
Yükseliyor baş ucundan dev gibi bir mezar taşı,
yazık ki Moskovada toprağa girdi onun eğilmez başı.
O, Novodevicyada çıkarıyor hayatın ikinci devresinin tadını,
Ruslar bizden çok iyi tanıyorlar Nâzım Hikmet adini.
Mezarının üstünde Türkçe (Nâzım) yazıyorsada,
Ruslar onun resmini taşa kazıyorsada
Türkiyede ki cüceler ona kızıyorsada
varmı onun günahı öldükten sonra yaşıyorsada.
Televizyon kulesi, sputnik abidesi ve güzel meydaniyle son geçem
şimdiden düştü içime bir ateş gibi ayrılığın acısı
ilk gecemle son geçem arası bana çok şeyler veren,
batının siyah saçlı, altın kalplı bacısı
götüreceğim beraber hatıralarınızı
oluncaya dek bu dünyanın yabancısı.

EDİP GÜLTEKİN

GURBETTE «KARDAŞ»

Bulgaristan Dış Isleri Bakanlığından ricamız !

Avrupa kapitalizmine kiralanan onbinlerce biz emekciler, gerek iş bulma kurumlarında, gereksede pasaport muamelelerinde ve gümrüklerde memur ve komisyoncular tarafından soyulmaktayız.

Biz emekciler bu bozuk düzene karşı birleşmekte ve mücadele vermekteyiz. Durum böyleyken bu soygunculardan bir kaçı Ankarada ki Bulgaristan Elçiliği Pasaport vize kısmının giriş holüne birer sandalye koymayı başarmış ve Bulgaristan vizesi için gelen Türk işçilerinden pasaportlarını alıp, 10 lira karşılığında bir komisyonla iki adım ilerde ki odada vize almaktadırlar. Burada yapılan tek iş ise vize kartini doldurmaktır.

Bu hal konsolosluk vize memurlarına şikâyet edilmelidir. Ilgili makamlardan rica ediyoruz, bu soyguncu adamların Elçiliğe girmeleri önlenmelidir.

Ünal GÜNGÖR.

... gözü kör olsun!

(Aşağıda okuyacağınız ve bize anlatılan gerçek, binlerce gerçeklerden bir tanesidir. Anlatanın adı mahfuz tutulmak üzere kaleme alıp, yayınlıyoruz.)

Mugaffer ERDOĞAN.
Berlin.

"Sebebin gözü kör olsun. Elde yok, avuçta yok, dört cana bakmak kolay değil, hele bir de hastalık olursa borç gırtlağa çıkar.

Yokluk ve hastalık acısı gurbet acısından çok daha kötüdür. Körolası yokluktan kurtulmak için ve bir iş bulup çalışabilelim diye Almanyaya geldik. Burada her şeyin iyi olduğunu zannettik. Bize öyle dem işlerdi.

Istambulda iş bulma kurumunda biz onbeş kişiyi bir odaya aldılar ; bir bey "sizi Berline gönderiyoruz, orada iyi bir işte çalışacaksınız, yalnız kazandığınız paraları (markları) Memlekete göndereceksiniz" dedi. Markları nasıl ve hangi bankalara göndereceğimizi gösteren birer kağıt' da elimize verdi. Bizde "tabii" dedik, başka devlete gönderecek değiliz, dedik.

Bize bunları anlatan beyin yanında bir bey daha oturuyordu. Biz ayakta sıra olmuş dinliyorduk. Neyse birinci bey söyleyeceğini bitirdi, ikinci bey söz e başladı. Önce "Goministlik" nedir biliyormusunuz ? diye sordu. Daha benim anlamadığım bir kaç söz etti. Batı Berlinde kanunların boşluklarından istifade ederek kurulmuş bazı "Gominist Türk Dernekleri" var, dedi. Evlerinize kadar gelirler propaganda yaparlar, sakın inanmayın, verdikleri gazeteleri, kağıtları okumayın, derneklerine gitmeyin, dedi. Ve anlattı artık... Ve sonra biz 15 kişi Berline "Butzke-Werke" fabrikasına geldik.

Bir zat bizi eve getirdi, burası "hayım" dedi. (yurt). Burada yatıp, kalkacaksınız, dedi. "Hayım" 3 odalı bir yer. Ufak bir mutbağı, birde helâsı var. Odaların birinde 4 yatak, diğerinde 5 yatak, ve üçüncüsünde 6 yatak var. Yıkanmak için odada ancal el yıkanabilen bir musluk (lauba) var.

Ev sahibimiz kadınmış : adı Frau Kretschmer. Elinde onunda bir sürü kağıtlar vardı ve bunları bize teker teker imzalattırdı. Meğer bunlar ev kontratı imiş.

Yatak başı bizden ayda 120 mark Fabrika kesti. Sonra bunu arttırdılar yani yatak başı 125 mark oldu. 3 odalı bir eve biz 15 arkadas ayda 1875 mark ödüyoruz. Türk parasıyle ayda 5.700 lira kira veriyoruz. Bu da yetmiyormuş gibi koridoru salon yapıp, ayda adam başına 20 mark daha istemiye başladı. Bizde sendikaya gittik, durumu anlattık. Onlarda şaşırdılar. Meğer Berlinde böyle 3 odalı bir evin kirası ayda 80 ile 100 mark arasında imiş.

15 kişi ayni saatte kalkıp beraber iş başı yaptığımız için, helâda ve mutbakta ki durumu artık izah edemem. Temizliği hele hiç yapılmadı. "Yapacağız" diyorlar ama nafile.

Arzu eden konsolosluk memuru bize teşrif edip durumumuzu görsünler. Adresimiz : Dahlem Dridalski strasse. 46. Kendilerini bekliyoruz.

Şimdi ben Iş Bulma Kurumundaki beyden soruyorum : Bizleri ucuz fiatla Almanyaya sattınız ve sizler bizi soyuyorsunuz. Bu kadar soyulmamız yetmiyor mu ? Bari bizleri Almanlara soydurmayın. Biraz hakkımızı arayın. Ama biz anladık ki sizler Almanlarla ORTAK olmuşsunuz. Onlar bizim yaptığımız işlerin ancak yarı ücretini bizlere öderler bu ücretide sizler elimizden döviz diye alırsınız, biz gene açıkta kalırız. Bu durum karşısında UYANAN bizler elbette ki bir Dernek içerisinde BİRLEŞEREK, sizlere karşı mücadele edeceğiz. Elbette ki hakkımızı arıyacağız.

Siz bizlere yarın "Gominist" deyin, ne derseniz deyin, biz yılmıyacağız. Sebebin gözü kör olsun demiyeceğiz artık, BIZ ONU KENDİ ELLERİMİZLE KÖR EDECEĞİZ."

****

Dünya Basınından...

Gelişmekte olan memleketlerde ordu ve askeri darbeler

WILLIAM J. POMEROY
çev: Selma Ashworth

Geçen 10 yıl içinde, geri bıraktırılmış memleketlerin pek çoğunda askeri darbelerin birbirini izlediğini görüyoruz. Endonezya, Ghana, Kongo, Nigeria, Sierra Leone, Bolivya, Arjantin ve Afrikada özgürlüğüne yeni kavuşmuş memleketlerin üçte birinde.

Geri bıraktırılmış memleketlerde ordunun genellikle gerici, karşı-devrimci ve "yeni sömürgeci" bir rol oynadığı şüphesi uyanmıştır. Askeri darbelerin çoğunluğunun arkasında emperyalizmle işbirliği yapılmış olmasının yahutta doğrudan doğruya emperyalist parmağının bulunmasının su götürmezliği bu şüpheleri kuvvetlendirdi. Askeri darbelerin yapıldığı memleketlerin bağımsızlığı yahut ulusal egemenliği, devletin ve onun ordu, polis gibi güçlerinin, tüm mekanizmasının kökten yıkılıp yeni baştan kurulması gibi gerçek bir toplumsal devrimi kapsamamıştır.

Afrikada ordunun başında bulunan subayların hepsi Ingiliz Harp Akademisi Sandhurst' de, Belçika ve Fransız Harp Akademilerinde eğitim görmüş "élite", seçme kişilerdir. Latin Amerikada orduyu eğiten , "Inter-American" savunma planı altında Amerika Birleşik Devletlerine ait askeri okullardır. Asya kıtasından gelen subaylarda "Fort Bragg" ve "Fort Leavenworth" Akademilerinde "askeri beyin yıkamasından" geçmektedirler.

Bu nedenle , köklü reformlar getirecek veya devrimci değişiklikler yapacak hareketlerle karşı karşıya gelince, geri bıraktırılmış memleketlerin orduları "yeni sömürgeci"ye has bir şekilde saatli bomba gibi karşı tepmektedirler. Son 10 yıl içinde askeri darbeler anti-emperyalist politika güden hükümetleri devirmek veya bazı liderlerin dirimsel sorunları çözmede gösterdikleri başarısızlık ve yolsuzluk halkı baş kaldırmaya sevkedeceği için, o liderleri yönetimden atmak amacıyle yapılmıştır.

Emperyalist merkezlerden yönetilen, yeni sömürgeci bir politikanın orduyu, gerçek ilerleme ve bağımsızlığa karşi bir kalkan olarak kullandığı ortadadır. Fakat bu tehlikeli durum yakın bir tarihte çökmeye yüz tutacaktır, zira politik ve toplumsal hareketlerle sıkısıkıya bağlı olmıyan gerici askeri rejimlerin içi koftur. Diğer taraftan ciddi problemlerin çözülmesi için asal tedbirler alınması için yapılan baskılarla sert askeri diktatörlükler başa çıkamamaktadırlar. Genellikle profesyonel subay, dar bir alanda eğitim görmüştür, politik ve ekonomik yönetim için gerekli bilgilerden yoksundur, disiplin ve itaat anlayışı politikasını kitleye ulaştırmasına engel olmaktadır.

Ghanada ki durumu bu konuda ilginç bir örnek olarak verebiliriz: çökmekte olan ekonomi ve halk arasında gittikçe artan huzursuzlukla karşılasan askeri cunta kenara çekildi. Çok incelikle hazırlanmış bir seçimden sonra başkanlığa getirilen Dr. Busia' nın dış borçların vadelerinin uzatılmasını sağlamak amacıyle tezelden Batı memleketlerinin merkezlerine yaptığı seyyahat, Generallerle albayların memleketi nasıl bir çıkmaza sürüklemiş olduklarını gösterdi.

Endonezyada ki cunta da çıkmaza girince, 1971' de seçimlere gidileceğini ve parlementer idarenin yeniden kurulacağını bildirmek zorunda kalmıştır.

Sierra Leone, geri kalmış memleketlerde ki askeri diktatörlüklerin problemlerininincelenmesinde tipik bir örnek teşkil etmektedir. 1967 martında Sir Albert Margai' nin "yeni sömürgeci" rejimi seçimlerde Siaka Stevens' in "All People' s Congress" (Tüm Halkların) partisi tarafından ağır yenilgiye uğratıldı. Ama devrimci bir parti seçimleri kazandığı taktirde ne gibi bir karşı-devrim hareketi yapılacağı daha önceden kararlaştırılmış olduğu için, derhal Magai partisinin adamı ve orduyu yöneten general Lansana bir askeri darbe ile hükümeti ele geçirdi. Lansana kendi kendini kolaylıkla yitirecek bir adamdı, ve hemen cuntanın başına Ingiliz Harp Akademisi mezunu Albay Juxon-Smith geldi. Halkın hoşnutsuzluğunun tehlikeli yönünü gidermek için, göz boyayıcı "ulusal bir reform"a gidildi. 13 ay yönetimde kalmasına rağmen, cunta halkın güvenini kazanamadı. 1968 nisanında ordu Albay Juxon-Smith' in cuntasını devirdi ve liderliği genç subaylara verdi. Onlarda hemen sivil idareyi geri getirdiler. Ve seçimleri kazandığı halde karşı-devrim tarafından susturulmuş olan Siaka Stevens başbakan oldu.

Sierra Leone krizinin temelinde Amerikan, Ingiliz ve Batı Alman bankalarina olan borçlar yatmaktaydı. 1967-68' de memleketin gelirinin %22' sini bu borçlar yutmaktaydı. Askeri cuntanın rolü ağır vergilerle ve devlet hizmetleri-

ni kısıtlıyarak , borçları halkın sırtından çıkarmaktı. Stevens' de bir süre bu yoldan gitti. Fakat 1969 sonunda, Sierra Leone ekonomisini ezen yabancı ellerdeki (Ingiliz, Amerikan, Isviçre) maden kumpanyalarının hisselerinin % 51' ne el koyarak problemleri halletme yoluna girdi.

Sovyetler Birliginin "Dünya ekonomileri ve beynelmilel iliskiler" enstitüsünden Dr. Georgi Mirsky' nin deyimiyle Afrikada ' askeri diktatörlüklerde beliren bu " asınma" ' , Latin Amerikada Emperyalizm icin daha menhus bir sekil almıstır. Peruda ekim 1968' de yönetimi ele geciren General Juan Velasco liderligindeki askeri cunta Amerikan petrol kumpanyalarını ve genis arazi sahibi ciftlikleri devletlestirmeye basladı. Peru, cogu Amerikaya olan ve 800 milyon doları gecen dıs borcların altında ezilmektedir. General Velasco' da Amerikan petrol kumpanyalarının simdiye dek yapmıs oldukları vergi kacakcılıgının 800 milyon doları gecmekte oldugunu söylemektedir. Bir zamanlar Pentagonun avucundan yedikleri sanılan bu Perulu generalleri simdi, bir süre önce CIA ile isbirligi yapıp CHE' nin gerillalarini katleden Bol ivyalı subaylar taklit etmiye baslamıslardır. Aralık 1969' da Amerikan Standard Oil petrol kumpanyasının Bolivyada ki sirketlerini devletlestirmislerdir.

Geri bıraktırılmıs memleketlerde, özellikle emperyalizmin mali politikasının sonucu omuzlara cöken borcun agırlıgı arttıkca, (subay kadrosunun emperyalizmle iliskisi ne olursa olsun) memleketin belini dogrultmak amacıyle köklü tedbirler alınması gerekince ordunun etkisinin uzun vadede sınırlı ve güvenilmez oldugu ortaya cıkmaktadır.

Sunuda unutmamak gerekir ki bu orduların durumu, ileri batı memleketlerinde sınıf yapısına dayanan ordulardan farklıdır. Geri bıraktırılmıs memleketlerde ordu üniformasını giyen adamla, toplumsal kökü arasında cok ince bir duvar vardır. Ve subay kadrosu toprak agası, burjuva ve kücük burjuva grupları kapsar. Bu orduların subay kadrolarını incelersek ulusal etkenler olarak, görürüz ki eski ve dogmakta olan yeni gücler icice dokunmustur ve toplumlarındaki celiskilerin sonucu olarak, askeri rejimlerin bünyesinde ic kavgalar yer almaktadır. Ozellikle yeni dogmakta olan gücler, ister burjuva ister isci sınıfı karakteri tasısın, daha iyi örgütlenmistir ve daha kuvvetlidir. Ornegin Endonezyada General Suhartonun basında bulundugu cunta komünistlerin ve vatanseverlerin kanına girerek , CIA' nin destegi ile iktidara gelmistir. 1965' den bu yana da bir seri tasfiye ve katlıamlarda bulunmustur. En sonuncusu Ocak 1970' de yer almıstır.

Ghanada da sagcı askeri Ulusal Kurtulus meclisi, ikide bir Nukruma taraftarı subayların tutuklanmasına girismis ve meclis üyelerinden bir kısmı rakip sivil politikacılarla iliskiler kurdukları icin durmadan meclis icinde kavgalara sebebiyet vermektedirler.

Geri bıraktırılmıs memleketlerden Filipinlerde, her askeri darbe ihtimali belirince Amerikanın "yeni sömürgeci" etkisinin hissedilmesi, orduda üniformanın altında ki gizli celiskilerin durmadan sürtüstüklerinin en güzel örnegidir. Genıs sayıda subay, Amerikan-Filipinler karsılıklı yardım anlasması altında Amerikan askeri okullarında yetismektedir. Bu durum onların Amerikaya sadık kalmalarını saglıyorsa da, ayni zamanda Amerikada yetismis subaylarla, yerli askeri okullarda yetismis subaylar arasında bir ayrılık yaratmaktadır. Ayrıca Filipinler Askeri Akademisinde yetismis subaylarla, eratlıktan subaylıga yükselmis olanlar arasında da sınıf farkının dogurdugu bir rekabet vardır. Bir baska catısma noktasıda subayların terfi ve tayinlerinin cesitli politika adamları tarafından desteklenmesinin gerekligidir. Böl gecilikte isin icine girer, zira her politikacı güclü oldugu bölgede "protege" si (korudugu) subayların kendisini güclü duruma sokmasını ister.

1950' nin baslarında Filipinlerde Huk silahlı kurtulus savasının en kızısmıs oldugu ve Hukların kazanacagının sanıldıgı günlerde, bir kısım orta rütbeli subaylar - yüzbası, binbası ve albaylar- Huk' larla iliskiler kurmaya baslamıslardi. Son yıllarda "yeni sömürgeciligin" yarattıgı ekonomik güclüklerin ürünü "Milliyetcilik" akımı politik cevrelerde hissedildigi gibi, zincirleme yankısı orduya da yayılmaktadır. Adadaki Amerikan askeri yardım birligi "Joint US Military Advisory Group" ileJUSMAG' in Filipinlerden tam amen ayrılmasını isteyen bazı Filipinli Askeri liderler arasında ki kavga, yukarda acıkladıgımız duruma bir örnektir.

1969' dan bu yana Afrikanin kuzey dogu kösesinde yapılmıs olan 3 ihtilalci darbe, geri bıraktırılmıs memleketlerde ordunun tutumunu yeni ısik altinda göstermektedir. Her 3 darbe askerlerin liderliginde yapıldi, ve her 3 darbe de emperyalistlerin o memleketlerde ki cıkarlarına agir darbeler indirilmis oldu. Bunlar Amerikalıları ve Ingilizleri büyük askeri üslerini kaldırmıya zorlıyan 25 Mayısta Sudanda yapılan darbe ile 1 Eylulde Libyada ki ihtilalci degisiklik ve 21 Ekimde Somalide yapılan darbedir.

Sudanda gerici basbakan Muhammet Maghub' u deviren darbeden sonra, 35 yasındaki albay Cafer Al-Nimeyri' nin baskanlıgında 10 kisilik bir ihtilal konseyi kuruldu. Konseyin cogunlugunu devrimci demokratlar teskil ediyordu ve tayin ettikleri kabinede tanınmıs Komünistler görev aldı. Ihtilalci konsey, eski rejimin "demokratik olmadıgını" ve "halkın gercek isteklerini yansıtamadıgını" acıkladı. "Gercek demokratik rejimin, isci, köylü, asker ve aydin birligine dayanacagını ve Emperyalizmin bütün Afrikadan atılması icin calısacagını" bildirdi. Ihtilale sadakatinden süphe edilen subaylar görevlerinden derhal uzaklastırıldı.

Libyada 27 yasindaki albay Muammer Al-Kadafi' nin liderligini yaptıgı "özgür subaylar" gurubu Ihtilalci Kumanda Konseyini kurdu ve yeni kabinenin cogunlugunun Milliyetci demokratdan olmasını sagladı Kabul ettikleri yeni Anayasanin 4' cü maddesi tüm sömürüyü kaldırmak ve

"sosyalizmin kurulmasına dogru calısmak"dir. Kral Idris devrinde orduda var olan celiskiler eski Genel Kurmay Baskanı General Sunassinin tevkifi ve göreevinden uzaklastırılmasıyle su yüzüne cıkmıstır. Ordu icinde ki kavga darbeden sonra da devam etmistir : darbe yapıldıgi sırada "özgür subaylar" gurubunda olmıyan fakat yeni kabinede kendilerine savunma ve ic islerinde görev verilen Adam Al-Havaz ve Musa Ahmet, sonradan 6 Kasımda tutuklanmıslardır. Bu iki subay Libyada Amerikan askeri birligi ve Libyalı zengin is adamlarıyla beraber bir karsı-devrimci darbe hazırlamaktaydılar. Tutunduklari zaman yayınlanan resmi bildiri söyle demekteydi :

" Ihtilalimizin sosyalist ve birlikci presiplerine inandıklarını söyliyerek bizi aldatmıya calıstılar... Kisisel cıkarları icin rejimi devirmek amacıyla gizli ittifaklara giristiler ve dolayısıyle eski ve yeni sömürgeciligin kucagına düstüler."

Somalide darbe sonucu kurulan demokratik cumhuriyet, 25 ordu ve polis subayından kurulu Yüksek Ihtilalci Konseyi tarafından yönetilmektedir. Baskan General Muhammet Siad Bare sunlari söylemistir:

" Ihtilal arifesi memleketimiz ekonomik ve politik bakımdan bir felaketin esigindeydi. Devlet mekanizmasi cökmek üzereydi. Bu her seyden önce bize sunu gösterdi : sömürgeciler toplumsal ve ekonomik ilerlemeye karsıt olan bir sistemi, ahlaksızlık, milli ic kavgalar, sınıf baskısı, haksızlık sistemini icimize yerlestirmislerdi. Sömürgeciligin ve yeni sömürgeciligin fırlaması olup, yerli bir gurup soysuz politikacıya güvenen bu sistem, Somali vatanseverleri arasında endise ve hosnutsuzluk yarattı, protestolara yol actı.

" Bu duruma son vermek ve cumhuriyeti gercek bagımsızlık yoluna sokmak ve demokratik ilerleme yolundan gitmek icin, memleketin silahlı kuvvetleri yönetimi ele gecirdiler. En önemli görevimiz, ulusal birlik, adalet ve barıs havası icinde, halkımızın ve silahlı kuvvetlerimizin cabalarını biraraya getirip, memleketimizi en süratli yoldan ekonomik, politik ve toplumsal ilerlemeye ulastırmaktır."

Ordu liderliginde yapılmıs bu 3 darbenin en göze carpan ortak özelligi sudur : Ordu tek basına , ihtilalci degisikligin gerektirdigi amacları basaramamaktadır ve kitlelerin destegi yeni rejimlerin yasaması icin sarttır.

Buna Birlesik Arap Cumhuriyetini örnek olarak verebiliriz. Nasser'in "özgür subaylar" rejimi, ilan ettigi amaclarına ulasabilmek icin sonradan Arap Sosyalist Birligi kitle partisini yaratmak zorunda kalmıs ve ayni zamanda ordudaki sagcı subayları ve elebasıları Hava Maresali Amer'i tasfiye etmistir.

Burma'da 1962'de General Ne Win liderligin de yönetimi ele geciren subayların Ihtilalci Konseyinin izledigi yolda cok ilginctir. Dıs yatırımların, banka ve ticaretin devletlestirilmesi ve genis ölcüde tarım ve türlü reformların yapılması, Burma Sosyalist Program partisinin kurulması ve isci, köylü meclislerinin ihdasi ile paralel olarak gitmistir.

Geri bıraktırılmıs memleketlerde, müsgül anlarda duruma el koyan ordunun ilerici bir rol oynıyabilmesi ANCAK ve ANCAK, kitleleri belirli bir ideoloji etrafında örgütleyecek ve egitecek bir örgütün veya partinin kurulmasına yardım etmesi veya memlekette var olan böyle bir parti veya örgüte destek olmasıyle mümkündür.

Gelecekte ordunun subayları, bir askeri rejimin olanaklarının sınırlılıgını göz önüne alarak ya bir siyasi hareketle birlesmenin gerekliligini kabul edecek , yahutta siyasi partinin bagımsızca gelismesine izin vereceklerdir.

Uzak ve yakın tarih saptamıstır ki, bir ideolojik temele dayanan parti ve örgüt, milli amaclar programını gerceklestirmede ve halka ulastırmada, bir gurup ordu subayının memleketin cıkarlarına "bekcilik" etmesinden cok daha üstün ve saglamdır.

****

DOĞU'DAN MEKTUP

Kış bütün şiddetiyle hüküm sürüyor. Okullar gripten değilde, soğuktan tatil edildi. Hem ölümler, Avrupadaki gibi gripten değilde soğuktan, iyi gıda alamaktan, yari aç, yarı giysili bir ömür geride birakarak oluyor buralarda.

Insan askerde ise açlıktan korkusu olmuyor. Ama şu 15 dakikaya inen mermili nöbetler insanin gözünü korkutuyor. Bizim memlekette tuttu. rulan fuzuli nöbetlerde eldeki Birinci dünya savaşından kalma kırıkkale süstür. "Dur kimdir o" der asker, karşısındaki "baban" diyip yürüse yoktur Mehmetin kullanabileceği bir tek mermisi çok kere. Fakat kar nedeniyle aç kalan hayvanlara erleri yedirtmemek için mermili dış nöbet tutma kış boyunca sürecek artık.

Hava o kadar soğuk ki insanın nefesi donacak gibi oluyor. Her taraf buzlarla kaplı, yağış olmadığı zaman bile gayet ufak buz parçacıkları havada uçuşuyor.

Şehirde at ve kağnı arabalarının yerini kizakli arabalar aldı. Çocuklar özel yaptirdıkları patenlerle caddelerde kayıyorlar. Subaylar ve aileleri zaten kayak kayabiliyorlar. Çavuşlarda erlere sıra gelmiyor. Subay ve assubaylar Dogudaki 3 senelik hizmetleri devamınca içki ve kumardan vakit bulabilirlerse erleri köle gibi kullanmaktan zevk alıyorlar. Tayin bedeli aldıkları halde erat yemeği yiyenler, eratın hakkı konserve reçelle kahvalti etmeyi, Et ve balık kurumu konservelerini kullanmayı açıkgözlük sayiyorlar. Eratı reçel ve kıymadan yoksun bırakıyorlar. Erata herşeyi fazla görüyorlar.

Kantin denen yerlerin ucuz satış yaparak, erata faydası olması gerekirken, 10 lira aylık alan eratan elde edilen yüksek kârla, birliklerin eksikliklerini kapattırmak çok yaygın ve çok kötü bir alışkanlık. Hesap soran tek Tanrı kulu yok. Aylıktan kesilen ayna, tokyo, spor, v.s. paraları Mehmet' i ağlamaklı ediyor.

Milyonluk hastahaneler yapılıyor, yalnız Doğuya gidecek doktor bulmak çok zor olsa gerekki, hastahenenin su servisi yok, bu servisi yok, tüm doktorların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Doktorsuzluk, tedavide geçikme veya yanlış teshis nedeniyle sarılıktan, apandisitten, barsak düğümlenmesinden, tifodan ölenlerin hesaplarının sorulacağı, suçluların ceza görecekleri bir gün muhakkak gelecektir. Türk Ordusunda o devri göreceklere ne mutlu.

Sizin
Hasanınız....

GEDİZ'DE DEPREM

Ege bölgesinde korkunç bir deprem sonucu Batı Anadolu' da 2000' e yakın vatandaş öldü ve 90.000 kişi evsiz, barksız, açıkta kaldı.

En çok Gediz ilçesini zarara uğratan bu depremde bazı köyler tamamen yerle bir olmuştur. Ocaklar tüm sönmüş, 8-10 başlık ev halkından hayatta bir kişi yahutta hiç bir kimse kalmamıştır.

Dünya çapında yardım kampanyası Gediz felaketzedelerine para, battaniye, çadır, ilâç, giyecek ve yiyecek yollamaktadır. Gerek yurt içinden vegerekse de yurt dısından yapılmakta olan bu yardımın felaketzedelere ulaşması için hükumet büyük bir titizlik göstermek zorundadır.

Varto depreminden sonra gene böyle dünyanın dört bir köşesinden yardım yağmıştı. Fakat bu yardımdan sadece bazı eli çabuklar yararlandı ve Vartoluların eli böğürlerinde kaldı.

Şimdiden Ingiliz basınında Varto depremi yardımında yolsuzluklar yapıldığı, Vartolulara yardımın ulaşmadığı haberleri çıkmakta ve ayni yolsuzluğun Gediz' e yollanan çadır, battaniye ve yiyecek maddelerinde yapıldığı yazılmaktadır. Bir Ingiliz gazetesinin yazdığına göre yurt dışından gelen yiyecek maddeleri için "Hepsi DOMUZ eti ve domuz yağında pişmiş" söylentilerinin çıkarıldığı ve müslüman halkın konserve pirince bile el sürmediği ilgililer tarafından anlatılmaktaymış.

Sevdiklerini, en yakınlarını kaybetmiş, başını sokacak bir deliği olmıyan bu felaketzedelerin boğazına girecek bir lokma yiyeceği dahi çok görenler ve bu konserveler ve çadır ve battaniyelerle ceplerini doldurmak istiyenler, vatan hainidir.

Durmadan ona buna vatan hainleri diyen hükumetimiz, gerçek vatan hainlerini ortaya çıkarsın. Cebi ve gözü doymak bilmiyen bu leş kargalarından hesap sorulmalıdır.

KÜRT

Kor gözlü
yağız yüzlü
bir Kürttü.
Dersim'de kıymışlardı
anasına, babasına.
Gene de sövemezdi kimselere.

Askerde :"Ulan Kürt, Hayvan!"
demişlerdi.
Yemişti dayağı
yemişti kasaturayı.
Sivilde :"Kürt de ne be ?
Sen dağ Türküsün."
demişlerdi.
Acı acı gülmüştü sadece.

Ama bir gün
kor gözlü
yağız yüzlü Kürt
doğrulttu başını
Yemedi, içmedi. Gece gündüz demedi :
"Silkinin silkinin
sinmeyin. Soyumuzu kurutacak
candarma dipcikleri."
diye konuştu konuştu.

**** ****

Gün batarken
jandarma köyü bastı.
Kor gözlü
yağız yüzlü Kürt'ü
götürdüler,
döve döve, söve söve
sürüye sürüye...
Günlerce aç susuz zindan yattı.
"Ulan Kürt, Hayvan" dediler...
Ağzına işediler,
etinde sigara söndürdüler
kara kılları kavruldu
cılk cılk yara oldu her bir yanı.
Dipciği yedikçe bağırdı :
"Bana hayvan diyenin
anasını bellerim".
Dövdüler dövdüler
ağzına işediler
taşaklarını şişlediler.
"Bana hayvan diyenin anasını bellerim."
Kırık kemikleri
yanık gövdesi
ezilmiş taşakları...
"Bana hayvan diyenin..."
Can verdi
kor kor gözlü yağiz yüzlü KÜRT
jandarma dipciğiyle.

BİR KÜRT KIZI

Türkiyede KÜRTLER

Ikide bir Türk basınınıda bir kaç satırla geçiştirilen haberlere rastlarız :

"Diyarıbar'da 9 Kürt, gizli bir "Kürt Devleti" kurmak için çalıştıklarından tutuklanmışlardır. Polisin eline pek çok belge geçmiştir."

Bu tutuklanan Kürtlerin başına hapiste, sorguya çekilirken ve zorla konuşturulmak istenirken neler geldiğini kimseler bilmez.

"Gizli bir Kürt Devleti kurma" suçlamaları hep uydurmadır. Ele geçen belgelerde Kürtçe yazılmış dergi, kitap v.s. dir.

Tutuklanan Kürtler hiç bir zaman hapiste kaldıkları süre aileleri veya avukatları ile ilişki kuramazlar. Çoğu defa mahkemeleri tutuklandıkları ve Kürtlerin çoğunluk oldukları şehirlerde degil fakat Türk şehirlerinde yapılır.

Bundan bir süre Amnesty International Amerika kanaliyle elimize 47 kişinin ismi geçti. Bunlar hep Türkiyeli Kürtlerdi. Ve hepsi zindanda çürümekteydi.

Kendi dilinde konuşmak, kendi dilinde gazete ve dergi ve kitap yayınlamak, kendi dilini okutan okula gitmek ve yaşadığı topraklar üzerinde kendi milli varlığının tanınmasını istemek yalnız Türk'ün değil, Kürt'ün dehakkıdır.

Irak on yıl akıntıya karşı kürek çektikten sonra diliyle, kültürüyle var olan bir milli unsura "Sen yoksun" denemiyeceğini anladı ve doğru çizgiye geldi.

Kürtlerin kendi dillerinde gazete, dergi ve kitap basmalarına ve serbestçe satmalarına, okumalarına izin verilmeli, Kürt okullari ve Universitesi açılmalıdır. Kürtçe radyo yayinları olmalıdır.

Jandarma dipcigi, zindan ve işkence metotları bir süre söker. Sonra dipciği yeme sırası, dipciği sallayana gelir.

****

Irakta KÜRTLER

On yıldır , Kürtlerin Irak' da muhtariyetlerini elde etmek için sürdürdükleri savaş, 11. Mart 1970' de Irak hükümeti ile Kürtlerin Lideri Molla Mustafa Barzani arasında imzalanan anlaşmayla sona ermiştir.

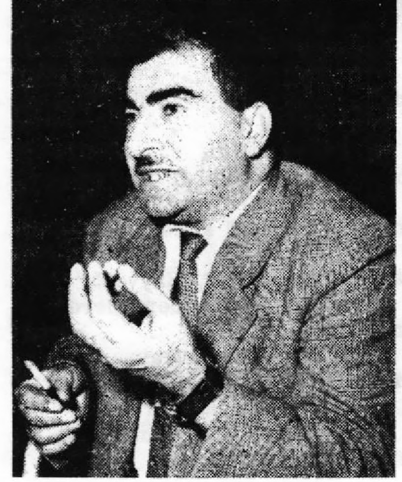
Bu Barzaninin 20.000 kişilik gerilla gücünün bir başarısıdır. Kürtler Irak' da çoğunluğu teşkil ettikleri yerde kendi dillerini resmi dil olarak kullanabileceklerdir.

Irak Anayasasında yapılan değişiklikten sonra Irak' da Arap ve Kürt milletlerinin var olduğu kabul edilmiştir.

Kürtlerin kendi okulları ve Universitesi olacaktır. Irak Milli Meclisinde Kürt temsilciler ve halen Irak kabinesinde 5 Kürt bakan vardır.

Irak' da Kürt muhtar bölgesinin sınırını çizebilmek için yeni nüfus sayımı yapılacaktır. Tek çelişme konusu Kirkuk petrol bölgesinin kimin kontrolü altında kalacağı konusundadır. Irak hükumeti Kirkuk bölgesinde yaşıyanların çoğunlugunun Arap ve Türkoman olduğunu iddia etmektedir. Kürtler ise aksini söylemektedirler. Muhtemelen Birleşmiş Milletlerden bu bölgede bir nüfus sayımı yapması istenecektir.

Irak, Türkiye, Iran ve Sovyetler Birliğinde yaşıyan Kürtlerin sayısı 10 milyonu bulmaktadır.

General Mustafa Barzani

NATO KAMPANYASI

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu ve Almanya Türk Öğrenci Federasyonu olarak beraberce açmış olduğumuz MATO kampanyası için ,

İşçileri,
Köylüleri,
Öğretmenleri,
Öğrencileri,
Subayları,
Sendikaları,
ve

yediden yetmişe kadar bütün halkı aşağıda sıraladığımız, bağımsızlığımızı yok eden 6 maddenin kalkması için vereceğimiz mücadelede bizi destekliyerek bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz. Bu ses sizin, bu dava hepimizindir. Ülkemizin ulusal güvenliği ancak bağımsız dış politika ve yurtta sulh, cihanda sulh ilkelerine dönmekle sağlanır.

1 - NATO Bakanlar Konseyinin son oturumunda almış olduğu nükleer taktik silahların Türk toprakları üzerinde kullanılması kararı geri alınmalıdır.
2 - Türk toprakları üstünde ki bütün yabancı askeri üs ve tesisler Türk Genel Kurmayının emrine girmelidir.
3 - Türkiyede ki tüm yabancı askeri personel üzerinde Türk mahkemelerinin mutlak hakimiyeti kurulmalıdır.
4 - Yabancılara onlar için verilmiş olan posta ve gümrük egemenliği geri alınmalıdır.
5 - Barış gönüllüsü ve uzman adı altında Türkiyenin dört bir bucağına ve Bakanlıklara kadar sızmış ajanlar derhal yurt dışına çıkarılmalıdır.
6 - Görevi, ülkemizde Amerikan emperyalizminin hakimiyetini sağlamak olan NATO' dan Türkiye mutlaka çıkmalıdır.

Bu yurt bizim ve bağımsızlık uğruna kanlarını akıtanlarındır. Bu uğurda tükensekte mücadele geride kalanlar tarafından sürdülecektir.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu

Federasyonumuzun ikinci Genel Kurulundan sonra yapılan ilk Genel Yönetim Kurulu toplantısı 28 şubat ve 1 mart tarihleri arasında Münihte yapılmıştır. Çeşitli sorunların görüşüldüğü bu toplantının sonunda aşağıdaki bildiri yayınlanmıştır.

Yurdumuzda gelişmekte olan işçi hareketi iç ve dış düşmanlar tarafından zaman zaman kanlı olarak bastırılırken küçük burjuva içinden çıkmış bazı kişiler işçi sınıfını kendi sapma ideolojileri peşinde sürüklemek istemektedirler. ATTF olarak, işçi sınıfını küçük burjuva ideolojisiyle bağlayarak sosyalist hareketi saptırma ve burjuvazinin kuyruğuna taktırma cabası içinde oldukları açığa çıkmış bulunan MDD' cilerle mücadeleye kararlı olduğumuzu bir kere daha belirtiriz. Türkiyede sosyalist hareketi bölen bu gruplarla aramızda ideolojik bir ayrılık vardır. Bu ayrılığı önemsememek veya yokmuş gibi göstermek sosyalist ideolojiden taviz vermek, giderek sapmak demek olur. Bu konuda arkadaşlarımızı son genel kurulumuzda saptanan ideolojik çizgide taviz vermeden çalışmaya davet ederiz.

Sosyalistler egemen sınıfların iktidarlarını gönül rızasiyle terketmeyeceklerini, onları ancak işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların örgütlü gücünün iktidarı terke zorlıyabileceğini bilirler. Işçi sınıfı ile egemen sınıflar arasındaki iktidar mücadelesinin şeklini, bu mücadelenin yürütüldüğü ülkelerdeki ve dünyadaki şartlar belirler. Sosyalistler işçi sınıfının mücadelesini sosyalist örgüt içinde ve bu mücadelenin çeşitli şekiller alabileceğini göz önünde tutarak yürütmek zorundadırlar. Devrimci mücadele sürdürülürken bir yandan tüm imkânları, özellikle demokratik hak ve özgürlükleri sonuna kadar kullanmakla yükümlü olduğumuzu, öte yandan da egemen sınıfların bu imkânları, örneğin ülkemizde bugün için var olan sınırlı demokrasiyi ortadan kaldırmaya yeltenebileceklerini unutmamak gerekir. Sosyalist hareket, burjuvazi zi hangi baskı metotlarını kullanırsa kullansın, en geniş ve değişen şartlara en uygun şekillerde yürütülecektir. Ancak bir gurup "solcunun" sosyalist hareketi işçi sınıfının gücünü, sınıflar arasındaki kuvvetler dengesini göz önünde tutmadan, bu sınıfın partisi içinde ve çevresinde örgütlenme zorunluluğunu gözetmeden yürütmek istemesi işçi sınıfının ideolojisiyle bağdaşmaz ve işçi sınıfını burjuva sınıfı karşısında zayıflatır. Tüm sosyalistleri bu tutumlardan kaçınmaya ve mücadeleyi "ideolojide taviz vermeden - taktikte esnek olarak " yürütmeye davet ederiz.

Türkiyede sınıf mücadelesinin sertleştiği, burjuva sınıfının iktidarının sarsıldığı şu sıralarda devrimci mücadelenin yukarıda belirttiğimiz ilkelere uygun bir şekilde yürütülmesi özellikle önem kazanmaktadır. Egemen sınıflar ve onların iktidarı, işçi sınıfının siyasi ve ekonomik mücadelesini bastırmak, örgütlenmesini engellemek icin yeni yeni oyunlar tezgâhlıyor. Işçi sınıfına ihanet etmiş Türk-Iş yöneticilerinin de desteğiyle hazırlanan bu oyunların yeni bir örneği 274 sayılı Sendikalar ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi ve Grev kanunlarında yapılmak istenen değişiklerdir.

AP - CHP sömürü koalisyonunun Büyük Millet Meclisine getirdiği tasarıya göre bir yandan su, havagazı ve elektrik üretimi ve dağıtımı ile ilgili işyerlerinde grev hakkı kaldırılırken, öte yandan da kücük sendikaların çalışma imkânları geniş ölçüde kısıtlanmakta, şimdiye kadar işçi sınıfının mücadelesine çeşitli darbeler indiren, Amerikan doları ile beslenen, işçiyi patrona satan Türk-Iş yöneticilerinin sendika ağalığını garanti altına almaktadır. Yurdumuzda işçilerin büyük ve güçlü sendikalar içinde örgütlenmeleri şüphe yok ki sosyalist hareketin başarıya ulaşması yolunda önemli bir adımdır. Ancak büyük ve güçlü sendikaların kurulması burjuva iktidarlarının kanunları ile değil, işçilerin , devrimci sendikacıların ve sosyalistlerin çabaları ile olur.

Işçi sınıfının en etkili silahlarından olan GREV hakkını elimizden almak isteyenlerle mücadele edelim !

Işçi sınıfının ileri hamlelerini patron ve sarı sendikalar kanaliyle önlemeye çalışanlara karşı direnelim, mitingler, yürüyüşler düzenliyelim.

Oynanan oyunun içyüzünü halka ve işçi kardeşlerimize anlatalım.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu.

Çin'de ki son olaylar

Çin' de son zamanlarda gelişen olaylar hakkında Pravda gazetesinde çıkan iki yazıda şöyle denmektedir :" Pekinde son zamanlarda stadyumlarda yığınsal mitingler tertiplendi. Ve askeri devriyeler arttırıldı. Sokak başlarında her geçenin kimliği sorulmıya başlandı. Köylere sürülen ve gizlice başkente dönen gençleri tutukladılar. Gizli olarak Pekin' e dönen gençler hakkında verilen idam cezası daha stadyumlarda yerine getirildi. Yalnız 27 Ocak' ta 19 kişi idam edildi. Fakat Çin radyoları ve basın bu olaylar hakkında hiç bir haber vermemektedir."

Çin' dek i son olaylar günden güne artan memnuniyetsizliğin bir sonucudur. "Kültür Devriminin" ilk safhalarında Maocular öğrencileri Komünist Partisini, gençlik teşkilatını ve sendikaları yoketmek için vurucu güçler olarak kullandılar. O zaman huveybinlere Mao' nun sadık askerleri deniyordu. Fakat daha sonra bunlara ihtiyaç kalmayınca huveybinler köylere sürüldüler. Köylere sürülen öğrenciler şimdi şehirlere dön mek ve eski örgütlerini kur mak istemektedirler. Huveybinler bazı yerlerde yeni kurulan parti komitelerini işgâl ediyorlar ve "Biz, kültü r devrimi yaptık, eski şekle dönüşe izin vermiyeceğiz. Parti biziz." diyorlar.

Son günlerde onbinlerce genç gizlice şehirlere dönmü şler yine gizlice örgütlenmiye başlamışlardır. Şehirlerde hüviyetsiz ve aç dolaşan gençler birçok yerlerde bankaları ve silâh ele geçirmek için silâh depolarını basmıya başlamışlardır."

Mao yönetimi önliyemedikleri hırsızlık ve ahlaksızlığın devletin ve ekonominin esaslarını tehlik ey e düşürdüğünü söylüyorlar ve hırsızlığa ve ahlaksızlığa karşı savaşı "ekono mide sınıf savaşı" diye niteliyorlar.

"Kültür Devrimi"nin bütün safhalarında halkın bir kısmını diğerine karşı kışkırtan politika şimdi acı meyveler veriyor.

Pravda' da yayınlanan bir başka yazıda da şunlar yazılmaktadır :"Çin' de son zamanlarda kö mür, elektrik enerjisi, maden, hububat, pamuk muk, ilaç ve buna benzer maddelerin tasarruf edilmesi için geniş bir kampanya açıldı. Memlekette gerçekten de yiyecek, yakacak, ham madde sıkıntısı var. Fakat bu kampanya halk iktisadiyatinin gelişmesini düşünmekten ziyade savaşcı emeller için açılmıştır."

Çin' de yıllık izinler ve bayram tatilleri kaldırıldı. Mao' nun taraftarları işçilerin işyerlerini terk etmemelerini ve muhtemel bir savaşa hazırlanmalarını söylüyorlar. Köylere sürülen gençlerin şehirlere dönmelerini önlemek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar.

Çin' de toplum hayatı militarist amaçlara yö neltilmektedir. Hatta bazı yerlerde yeraltı şehirleri kurulmaya çalışıldığı belirtiliyor. Iktisatçılar tasarrufların miktarını hesaplıyorlar ve yalnız giyecekten yılda 2. 5 milyar dolar tasarruf yapılabileceğini söylüyorlar. Askeri amaçlar için harcamalar artıyor. Italyan Assorvatore politiko internationale ajansı Çin' de bütçenin üçte ikisinin askeri harcamalara harcandığını bildirmektedir.

Endüstri ve köy ekonomisi yıllardır yerinde sayıyor. Bunlar "Kültür Devrimi"nin acı sonuçlarından birkaçıdır.

Din Hürriyeti

Sosyalistlerin din düşmanı olduğu ve Sosyalist Memleketlerde din hürriyeti olmadığı ikide bir sosyalizmin düşmanları tarafından karşıpropaganda olarak ileri sürülen iddialardır.

Biz bu sütunlarda Bulgaristan müslümanlarının başmüftüsü Hasan Mustafov' un ülkesindeki din hü rriyeti hakkında söylediklerini yayınlıyacağız :

"Bulgaristanda din hürriyetini, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Anayasasının 76' ci madde garanti altına almıştır. Bu madde gereğince, ülkede her vatandaş dinine ibadet etme özgürlüğüne sahiptir. Dini adetlerle ilgili özel bir kanun da kabul edilmiştir. Bu kanunun 27' ci maddesine gö re, vatandaşların dinlerine serbestçe ibadet etmelerini, ayin ve görevlerini yerine getirebilmelerini kuvvet ve korkutma yoluyla engelliyenler bir yıl hapis cezasına çarptırılırlar.

Bulgaristandaki müslüman dininin hak ve hürriyetini de bu ilkeler belirlemektedir. Allaha inananlara camilerin kapıları açıktır.

Camiler, encümenlikler ve Türk Vakıflar yönetmenlikleri tarafından idare edili r. Bu idare heyetleri üçer kişiden müteşekkildir ve camileri, vakıfları idare edip korumakla görevlidir. Imamların faaliyetini bölgesel müftülükler yönetir ve kontrol eder. Kırcali, Plovdiv, Aytos, Raz grat, Şumen, Tolbuhin ve Sofya sehirlerinde böyle bölgesel müftülükler vardır.

Sofyadaki başmüftülük, ülkedeki müslümanların en yüksek dini organıdır. Devlet, bu organın çalışmalarına para yardımında bulunmaktadır.

Imamların aylıkları devletin verdiği para yardımıyle ödenmektedir. Encümenlikler ise, giderlerini vakıflardan sağlanan gelirlerle karşılamaktadırlar.

Bizim yanımıza yabancı ülke lerden bir çok konuk ve turist gelmiştir. Bulgaristanda din hü rriyeti olduğuna inanmıyor, bunu bizzat görmek istiyorlardı. Memleketteki yaşamla yakından tanıştıktan , camileri ziyaret edip gördükten sonra buna kani oldular.

Benim dört çocuğum var. Büyük oğlum hekim dir. Ikincisi sıhhiye memuru. Büyük kızım laboratuar işçisidir. En küçük kızım da henüz öğrencidir. Gerek benim çocuklarım, gerekse tüm müslümanların çocukları Bulgaristanda bedava öğ renim yapmaktadırlar. Öğrenimlerini tamamladıktan sonra ise, her birinin ihtisasına göre çalışabilmesi sağlanmıştır."

****

ЛЕНИН
LÉNINE